

Пѣснь, д. іромосъ.

Горъ тѣмъ благодѣтїю Божїею пришещеннѣю, прозорливѣма
ѡбвѣдѣмъ дѣмъ отривѣмъ очима, ѡзъ тебѣ ѡзыти ѡдѣвѣ
проезглашаше свѣтомъ, во спасенїе наше ѡ ѡбновленїе.

Вто сей спѣсхъ ѡже ѡзъ ѣдѣма ѡсходѣ; вѣнѣцъ носѣмъ тер-
новѣнъ, ѡчервленѣмъ рїзѣмъ ѡмьїи, на дрѣвѣмъ вѣсѣмъ: ісрѣнѣвѣмъ
ѣсть сей свѣтїи, во спасенїе наше ѡ ѡбновленїе.

Видите людіе непокоривїи, ѡ дѣустыдїтесѣмъ: ѣгоже во ѣ-
кѣмъ слодѣмъ вѣмъ вознесїи на Крѣстѣмъ, дѣмъ Пїлатѣмъ ѡспросї-
сте дѣмъ обрѣдѣмъ: смѣрти разрѣшївѣмъ сїлѣмъ, Богодѣмъ вѣмъ
крѣсе ѡзъ грѣбѣмъ.

Богородиченъ.

Дрѣво тѣмъ дѣво жїзніи вѣмъ, не во смѣди плѣдѣмъ смер-
тонѣснїи чѣловѣкѣмъ ѡзъ тебѣмъ прозвѣмъ: но жївѣтѣмъ при-
носѣмъ снагѣмъ наслажденїе, во спасенїе насѣмъ поюшїхъ тѣмъ.]

ѡнъ іромосъ: Жѣзѣмъ ѡзъ кѣрѣне ісесѣмъ.

Вто сей красѣмъ ѡзъ ѣдѣма, ѡ сегѣмъ ѡчервленїе рїзноѣ,
ѡ вїнограда вѣсѣрска, красѣмъ ѣкѣмъ Богѣмъ: ѣкѣмъ чѣловѣкѣмъ же,
крѣбїю плѣти рїзѣмъ ѡчервленѣмъ носѣмъ. ѣмъже поѣмъ вѣрїи:
слѣва сїлѣмъ твоѣи Господи.

Хрїстѣмъ вѣдѣшїхъ блѣгѣмъ ѣвѣмъсѣмъ ірхїерїи, грѣхѣмъ насѣмъ
разорїлѣмъ ѣстѣмъ: ѡ показѣмъ стрѣнѣмъ пѣть своѣю крѣбїю,
вѣмъ лѣчшѣю ѡ совершеннѣїшѣю вѣнїде скїнїю, предѣтѣмъ насѣмъ
во свѣтѣмъ.

Богородиченъ.

Свїнъ дрѣвнїи дѣлѣмъ ѡспросїла ѣсї всѣпѣтѣмъ, дѣмъ насѣмъ